

РЕШЕНИЕ

№ 196

гр. София, 09.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **6870** по описа за **2013** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на П. И. К. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 17.05.2013 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 7-ми състав по НАХД № 23005/2012 г.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност и необоснованост на съдебното решение, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон. Твърди се, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ и издаване на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на разпоредбите на чл. 26 – чл. 46 от ЗАНН и чл. 52 – чл. 58 от ЗАНН. Касаторът счита, че е налице несъответствие между АУАН и наказателното постановление относно фактическите констатации и правната квалификация. Излагат се твърдения, че АУАН е издаден от некомпетентен орган. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и наказателното постановление.

Ответникът – ОПП-СДВР, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 17.05.2013 г. по нахд № 23005/2012 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № 28725 от 04.04.2011 г., издадено от началник отдел „ПП” при СДВР, с което на П. И. К. за нарушение по чл. 150а, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, предл. 2 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите И. Р. Д. и М. И. Д., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил нарушение по смисъла на по чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП. В хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

На 06.03.2011 г., около 22:00 часа, в [населено място], П. К. управлява лек автомобил марка „Х.”, с ДК [рег.номер на МПС] , по [улица]с посока на движение от [улица]към бул. „Д-р П. Д.”. Касаторът е спрял за проверка от служители на СДВР, при която не представя свидетелство за управление на МПС. При направена справка се установява, че лицето е с отнето СУМПС. За извършеното нарушение е съставен АУАН № 28725/06.03.2011 г., а въз основа на акта е издадено и оспореното НП.

При правилно установена от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 7-ми състав фактическа обстановка настоящата съдебна инстанция намира, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от съответния компетентен орган в кръга на неговите правомощия и при правилно приложение на материалния закон. Твърденията на жалбоподателя за некомпетентност на актосъставителя са несъстоятелни, тъй като актът е издаден от надлежно оправомощен със заповед № 417/20.12.2010 г. на зам. директора на Столична дирекция „Полиция” орган.

Съгласно разпоредбата на чл. 150а, ал.1 от ЗДвП, за да управлява МПС, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. От събраните по дело доказателства безспорно се установява, че К. е нарушил посочената норма, тъй като към момента на проверката свидетелството му за управление е било отнето с АУАН № АП3302/28.09.2010 г. след употреба на алкохол.

Във връзка с изложените аргументи за несъответствие в правната квалификация на АУАН и НП действително в акта е посочено, че е нарушена нормата на чл. 150 ЗДвП, докато в НП е обозначен текстът на чл. 150а от ЗДвП. Както правилно е преценил и първоинстанционният съд обаче нарушението е пълно и точно описано с думи, което изключва неяснотата относно деянието, обуславяща невъзможност на засегнатия

субект да организира защитата си. Съгласно чл. 53, ал. 2 ЗАНН, наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението. Независимо от посочения различен цифров израз на нарушените разпоредби в АУАН и наказателното постановление словесното описание на същите съответства на извършеното деяние.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 17.05.2013 г. на СРС, НО, 7-ми състав е ПРАВИЛНО на основание чл. 348 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 17.05.2013г. по НАХД № 23005/2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 7-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.